

Για την κλιματική αλλαγή, την καταστροφή του περιβάλλοντος και τις κινητοποιήσεις με αφορμή τη σύνοδο του ΟΗΕ για το κλίμα

Ανακοίνωση του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Το καλοκαίρι που μας πέρασε ήταν καταιγιστικό σε δυσοίωνες ειδήσεις και ραγδαίες εξελίξεις σε σχέση με την **κλιματική απορρύθμιση του πλανήτη**. Σημειώνοντας θερμοκρασίες ρεκόρ στα μετεωρολογικά χρονικά άφησε πίσω του ανυπολόγιστες καταστροφές από φαινόμενα που γίνονται ολοένα και πιο σφοδρά: κύματα ξηρασιών, καταστροφικές πλημμύρες, τυφώνες, πυρκαγιές.

Χιλιάδες φωτιές μεγάλης έκτασης ξέσπασαν στην Αφρική, τεράστιες δασικές εκτάσεις κάηκαν στη Σιβηρία, σε πύρινο κλοιό βρέθηκε ο αρκτικός κύκλος, ενώ η καταστροφή της Αμαζονίας, ενός από τους κυριότερους πνεύμονες του πλανήτη, οδεύει προς σημείο μη επιστροφής. Δεν μπορούμε να προσπεράσουμε τη σημασία των ακραίων καιρικών φαινομένων, όταν και στη χώρα μας βιώσαμε φέτος τις καταστροφικές συνέπειες από τον κυκλώνα στη Χαλκιδική, τις πυρκαγιές σε όλη την Ελλάδα, τις πλημμύρες στην Κρήτη.

Σε αυτό το φόντο θα συνεδριάσει η **74η Σύνοδος της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ, από τις 23-26 Σεπτέμβρη στη Νέα Υόρκη** και όλα δείχνουν ότι θα αποτελέσει για ακόμα μία φορά **προκάλυμμα της περιβαλλοντοκτόνας πολιτικής των αναπτυγμένων καπιταλιστικών χωρών**.

Παρότι μεγάλο κομμάτι της επιστημονικής κοινότητας προειδοποιεί ότι χρειάζονται άμεσα και δραστικά μέτρα για την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης για να γίνει εφικτός ο περιορισμός της ανόδου της μέσης θερμοκρασίας **κάτω από 2 βαθμούς Κελσίου** έως το τέλος του αιώνα, οι στόχοι της επικείμενης Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ βρίσκονται πολύ πιο πίσω. Επιδίωξη αποτελεί η επιτάχυνση της εφαρμογής της Συμφωνίας των Παρισίων του 2015 και η εκ νέου επικύρωση δεσμεύσεων των κρατών που δεν τηρήθηκαν- και που σύμφωνα με την Διακυβερνητική Επιτροπή για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC) ακόμα και αν τηρηθούν θα οδηγήσουν σε **άνοδο της θερμοκρασίας κατά 3 βαθμούς Κελσίου**, με ιδιαίτερα αρνητικές και καταστροφικές συνέπειες.

Με ακόμα και αυτούς τους ανεπαρκείς στόχους να φαίνονται ανέφικτοι, όλα δείχνουν ότι η γενική συνέλευση στη Νέα Υόρκη θα ακολουθήσει τα χνάρια της Συνόδου του Κατοβίτσε το 2018, όπου οι ΗΠΑ, μαζί με Ρωσία, Σαουδική Αραβία και Κουβέιτ μπλόκαραν την υιοθέτηση των δεσμευτικών δράσεων. Αντίστοιχα, η σύνοδος των αρκτικών χωρών στο Ροβανιέμι τον Μάιο επιβεβαίωσε ότι το λιώσιμο των πάγων έχει ήδη επιταχύνει τον διεθνή ανταγωνισμό ανάμεσα σε ΗΠΑ, Ρωσία και Κίνα στην Αρκτική λόγω των νέων εμπορικών δρόμων που ανοίγονται, αλλά και λόγω των πλούσιων κοιτασμάτων πετρελαίου, φυσικού αερίου, ορυκτών και πολύτιμων λίθων στην περιοχή. Ήδη εξάλλου από τη σύνοδο κορυφής των G7 τον Αύγουστο ο Τραμπ έχει ξεκαθαρίσει ότι “δεν θα ρισοκινδυνέψει τον αμερικανικό πλούτο για όνειρα και ανεμογεννήτριες”, ενώ μόλις πριν λίγες μέρες ο υπουργός εξωτερικών της κυβέρνησης του Μπολσονάρο στη Βραζιλία χαρακτήρισε την κλιματική αλλαγή ως μία “συνωμοσία της Αριστεράς”.

Η δήθεν φιλοπεριβαλλοντική Ε.Ε. έσπευσε από τη μεριά της να επιβεβαιώσει τη δέσμευσή της να αναλάβει ηγετικό ρόλο στον αγώνα κατά της κλιματικής αλλαγής με σχετικό δελτίου τύπου, μιλώντας για μία κλιματικά ουδέτερη Ευρώπη έως το 2050. Την ίδια βέβαια στιγμή, έκθεση αποκάλυψε πως παρά τις δεσμεύσεις τους, κανένα από αυτά τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχει χρονοδιάγραμμα για την

απόσυρση των επιδοτήσεων στα ορυκτά καύσιμα, ενώ οι κυβερνήσεις της ΕΕ επιχειρούν να ρίξουν το βάρος στα λαϊκά στρώματα, υιοθετώντας τον «φόρο άνθρακα» και μετατρέποντάς τον σε έμμεσο φόρο στα καύσιμα και την ενέργεια.

Συνολικά, όλα δείχνουν πως ο **ανταγωνισμός μεταξύ των καπιταλιστικών οικονομιών και κρατών** –που οξύνεται στις μέρες μας στο έδαφος της κρίσης– δεν επιτρέπει τη λήψη συλλογικών και παγκόσμιων μέτρων για την αντιμετώπιση της επικίνδυνης κλιματικής απορρύθμισης. Από το 1992 που ξεκίνησαν οι διεθνείς συναντήσεις για το κλίμα και ενώ το φαινόμενο αναδεικνύεται ολοένα και πιο απειλητικό, γίνεται σαφές πως η ανθρωπότητα δεν μπορεί να περιμένει το κεφάλαιο και τους πολιτικούς εκπροσώπους του για να δώσουν απαντήσεις. Όταν είναι οι ίδιοι που καθιέρωσαν το διαστροφικό εμπόριο και χρηματιστήριο ρύπων.

Η κλιματική αλλαγή δεν είναι εξάλλου απλά μια «ανθρωπογενής εξέλιξη», αλλά αποτέλεσμα της καπιταλιστικής ανάπτυξης και του αδηφάγου χαρακτήρα της. Άνω του **70%** των παγκόσμιων εκπομπών, από το 1988 μέχρι το 2017, προέρχονται από **100** μεγάλες εταιρείες, ενώ μόλις **25** ευθύνονται για το **50%** των εκπομπών! Οι μεγάλες πολυεθνικές της ενέργειας (ExxonMobil, Shell, BP και Chevron) περιλαμβάνονται στην κατάμαυρη λίστα, μαζί με κρατικές εταιρείες της Κίνας, της Ρωσίας κλπ. Όλα δείχνουν ότι θα συνεχίσουν την ανεξέλεγκτη δράση τους αποδεικνύοντας ξεκάθαρα ότι για την αύξηση των εκπομπών του **CO2**, την τρύπα του όζοντος και την υπερθέρμανση του πλανήτη, υπεύθυνος είναι ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής και η πολιτική της καταστροφικής, ενεργοβόρας κερδοσκοπικής «ανάπτυξης» των κυβερνήσεων των ΗΠΑ, των χωρών της Ε.Ε., της Κίνας, και των άλλων αναπτυγμένων καπιταλιστικών χωρών.

Από την άλλη, η αντιμετώπιση του προβλήματος της κλιματικής αλλαγής, ως πρόβλημα τεχνολογίας και η ανάδειξη των οικονομικών ωφελειών από **το πέρασμα στον «πράσινο καπιταλισμό» από μία σειρά από συστημικά κόμματα, αλλά και από περιβαλλοντικές ΜΚΟ αποτελούν απλώς προσχήματα ή υποκριτικές ευαισθησίες** στο βαθμό που βάζουν ως προϋπόθεση για το “πρασίνισμα” της αγοράς την ύπαρξη επιχειρηματικών κινήτρων και τις επενδύσεις του ιδιωτικού κεφαλαίου. Η ίδια η ανθούσα βιομηχανία «προστασίας του περιβάλλοντος» αποτελεί εξάλλου μία κερδοφόρα αγορά από μόνη της: μια σειρά από επιχειρηματικοί όμιλοι πρώτα ρυπαίνουν αχαλίνωτα και με την άδεια ή την ανοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης το περιβάλλον και μετά κερδοφορούν από τις μεθόδους και τα μέσα απορρύπανσης. Η «πράσινη ανάπτυξη» και οι ΒΑΠΕ (Βιομηχανικές Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας) αποδεικνύεται ότι χρησιμοποιούνται ως νέο πεδίο κερδοφορίας για το κεφάλαιο και μια ακόμα μέθοδος για φορολόγηση των λαϊκών στρωμάτων.

Στον αντίποδα, **τα αποτελέσματα της καταστροφικής τους ανάπτυξης χτυπάνε άνισα και ταξικά, με τις συνέπειές να θίγουν τα φτωχότερα στρώματα.** Για τον κόσμο της εργασίας, στις χώρες του ανεπτυγμένου καπιταλισμού, αλλά και στις χώρες της καπιταλιστικής υπανάπτυξης και της απόλυτης φτώχειας, η κλιματική αλλαγή δεν αποτελεί ακόμα ένα πρόβλημα, αλλά σχετίζεται άμεσα με την επιβίωσή του, με κάθε πτυχή της ζωής του.

Είναι εξαιρετικά **επιτακτικό να αναδειχθεί η κλιματική κι ευρύτερα η περιβαλλοντική διάσταση στην ημερήσια διάταξη των οργάνων του λαϊκού - εργατικού - οικολογικού κινήματος.** Για να απαιτηθούν άμεσα μέτρα για την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης, να μπει φραγμός στην εκπομπή των αερίων του θερμοκηπίου, στην αсуδοσία των πολυεθνικών, να πληρώσουν οι καπιταλιστές για τις επιπτώσεις της δράσης τους στο περιβάλλον.

Η «ανάπτυξη» που μας ετοιμάζουν σημαίνει καμένη γη, καταστροφή του περιβάλλοντος και της ζωής μας

Στην Ελλάδα ο αγώνας για την προστασία του κλίματος και του περιβάλλοντος δεν μπορεί

παρά να περνά και μέσα από την πάλη για την κατάργηση των αντιλαϊκών πολιτικών και των μνημονίων, ενάντια στη δολοφονική πολιτική κεφαλαίου, Ε.Ε., Ε.Κ.Τ., Δ.Ν.Τ κυβερνήσεων.

Τα δάκρυα της τωρινής – αλλά και των προηγούμενων κυβερνήσεων- είναι κροκοδείλια. Από τη μια δήθεν “ανησυχούν” για την κλιματική αλλαγή και από την άλλη προωθούν τις έρευνες για τις εξορύξεις πετρελαίου και φυσικού αερίου. Από τη μια ιδιωτικοποιούν την ενέργεια και από την άλλη κόπτονται να διασφαλίσουν τα συμφέροντα των μονοπωλίων των υδρογονανθράκων (ΕΧΧΟΝ ΜΟΒΙΛ, ΤΟΤΑΛ, ΕΛΠΕ κ.α), λαδώνοντας τα γρανάζια της πολεμικής μηχανής στο Αιγαίο και χωρίς να τους ανησυχούν οι περιβαλλοντικοί κίνδυνοι! Το δε σαρωτικό “αναπτυξιακό” πολυνομοσχέδιο της ΝΔ έρχεται να επιβάλλει ακόμα περισσότερα μέτρα προς όφελος του κεφαλαίου, αποθεώνοντας την «επιχειρηματικότητα» χωρίς «γραφειοκρατικά εμπόδια», τις φαστ-τρακ επενδύσεις και εισβολή των ιδιωτών παντού εις βάρος του περιβάλλοντος και της φύσης.

Σε πολλές χώρες έχει ξεκινήσει ένας πολύμορφος και πολύχρωμος αγώνας για να παρθούν μέτρα για την προστασία του περιβάλλοντος και ενάντια στην κλιματική απορρύθμιση. Χιλιάδες μαθητές, νέοι, εργαζόμενοι και άνεργοι κινητοποιούνται από τις 20/9 έως τις 27/9 με αφορμή και τη Σύνοδο του ΟΗΕ για το κλίμα.

Αυτός ο αγώνας θα δοθεί αποτελεσματικά παντού και στη χώρα μας, όταν: δεν εγκλωβίζεται στην οπτική του **συμπτώματος** χωρίς να αναζητά τις **αιτίες**, όταν δεν μανατζάρεται από τις **ΜΚΟ** που έχουν τις δικές τους σκοπιμότητες, όταν δεν αναζητά **συμμαχίες-ξέπλυμα** όλων όσων (αστικών κομμάτων, δήμων, περιφερειών κλπ) υπεκφεύγουν από τις δικές τους ευθύνες για την καταστροφή του περιβάλλοντος. Ευθύνες για την παράδοση των δημόσιων χώρων στο κεφάλαιο, για την οικοδόμηση κάθε σπιθαμής ελεύθερου χώρου, την έλλειψη προστασίας των δασών, για τη ρύπανση της θάλασσας, για την εμπορευματοποίηση των πάντων, για το βιασμό του φυσικού περιβάλλοντος.

Απαιτείται σήμερα μαζικός, συλλογικός αγώνας για την προστασία του περιβάλλοντος και της ζωής μας. Οριζόντιος συντονισμός και κοινές δράσεις των συλλογικοτήτων που πάλευαν και παλεύουν για την προστασία του περιβάλλοντος από τις Σκουριές μέχρι την Κρήτη και από τα Άγραφα μέχρι τη Λευκίμμη, την Ήπειρο, τη Μεσοχώρα, το Αίγιο, τη Φυλή, το Γραμματικό και την Κερατέα ενάντια στις εξορύξεις, τις ΒΑΠΕ, τα μεγαφράγματα, τις χωματερές, κόντρα στην καταστροφική πολιτική κυβερνήσεων, Ε.Ε., κεφαλαίου για τις επενδύσεις, την ενέργεια, το δημόσιο χώρο, το φυσικό περιβάλλον στο όνομα των επενδύσεων, της ανάπτυξης.

Νόμος των καπιταλιστών και του πολιτικού κατεστημένου είναι η αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου με κάθε τρόπο. Χρέος μας να ανατρέψουμε αυτήν την πολιτική που καταστρέφει ανθρώπους και φύση, να διαλέξουμε το δρόμο της αντικαπιταλιστικής ρήξης.

Επιτροπή για την πόλη, το χώρο και το περιβάλλον του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, 16/9/2019